

Midnattsropet

Nr 9 - 1972 - årg. 13 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

Möte med omvänd revolutionär

● Visst kämpade vi för revolution i Sverige. En elit skickas varje år till någon öststat för att utbildas till trogna parti-funktionärer.

● Kyrkorna spred kristendomens gift och skulle bekämpas utan undantag.

● Så blev jag frälst själv. Upplevde fullständig befrielse från synd och tvivel i mötet med Jesus.

Om Gud vore en människa

Då skulle jag inte tala med honom såsom jag nu gör, blottande mina synder och svagheter, för han skulle då inte förstå mej.

Jag skulle då aldrig begära, såsom jag nu ofta gör, det omöjliga. Jag skulle då i stället, av artighetsskäl, alltid ta hänsyn till hans begränsning.

Aldrig skulle jag tacka honom förrän jag hade vad jag bedit om i mina händer. Alltid skulle han finna orsak att ändra sej, och inte ge mej vad han lovat.

Jag skulle inte tjäna honom som jag nu gör, utan att begära lön, endast i tro och förtröstan att han en gång ska betala ut full lön enligt löfte.

Jag skulle då aldrig uppmana andra, att tro helt och fullt på honom. Istället skulle jag förvarna dem för eventuella besvikelser.

Jag skulle då inte ha byggt hela min livsfilosofi på en man som dog för två tusen år sedan. Uppståndelseteorin skulle då ha verkat för mej som rena vansinnet.

Det politiska och religiösa virrvarret i tiden skulle då förta all segervisshet och allt hopp på framtiden för mej. Men nu vet jag, att det är GUD som till slut skall stå fram som segrare; "för sitt namns skull!"

Ernst Högländer

aktuell kommentar

Asiatisk uppmarsch

■ ■ ■ Fjärran Östern har under de sista månaderna på nytt hamnat i blickpunkten för världens intresse. Den utveckling som bildat trend alltifrån kolonialväldens upplösning har ännu ej nått sitt mål utan fortsätter alltjämt vidare fastän i ständigt nya faser och förvecklingar.

Historiskt sett har aldrig österns länder kommit att spela någon avgörande roll för skeendet i västerlandet. Först under modern tid har man här kunnat förmärka en ändrad inställning till den asiatiska världen parallellt med dess alltmer ökade inflytande på det politiska och ekonomiska området.

Det mest iögonfallande i den pågående utvecklingen just nu är Kinas stadigt växande inflytande på den världspolitiska arenan. Medlemskapet i FN och president Nixons besök i Peking markerar det definitiva erkännandet av Kinas världspolitiska betydelse, vilket för framtiden kommer att innebära åtnjutande av respekt och hänsyn för dess politiska intressen och ambitioner på ett nytt och speciellt sätt.

Såsom mönsterbildande för den nya vänstern framstår Kina dessutom för växande skaror av människor alltmer såsom hoppet för världens framtid. Genom sin exakta "vetenskapligt materialistiska världsåskådning" äger man också alla förutsättningar att lyckas i sin ideologiska kamp världen över.

Det är intressant att märka vad som försiggår även för Japans del, ett land som slagit världen med häpnad ifråga om sin snabba ekonomiska tillväxttakt.

— Japans ekonomiska dominans kommer sannolikt att ge landet en mycket större roll på världsscenen än vad det nu spelar, säger den kände amerikanske forskaren Herman Kahn. Jag förutsäger dessutom att man under 1970-talet kan få bevittna en rad kritiska förändringar i den japanska inställningen som rör försvars- och utrikespolitik (inklusive kärnvapen) lika väl som nationella och internationella aspirationer.

Ett annat land som i sammanhanget är värt att nämna är Indien, där många tecken tyder på att en politisk klimatförändring håller på att äga rum.

Parallellt med den asiatiska kontinentens uppvaknande kan man också förmärka en annan utveckling, där USA som den siste västerländske representanten tvingas retirera från sina forna maktpositioner. Opinionen mot kriget i Indokina har påskyndat denna utveckling, som också innebär ett tillbakadragande från militära baser i Japan. Efter Nixons pekingresa har man nu också börjat tala om en likadan reträtt från ön Formosa.

Den västerländska hegemonien håller på att brytas världen över. Nya och starkare influenser gör sig gällande efter västerlandets vikkande positioner. "Vinden blåser från öster" är det slagord som myntats i Peking. Inför civilisationens antiklimax är det också mot öster man nu vänder sin blick. Så håller väg på att beredas för konungarna från östern, och bibelns profetia håller på att gå mot sin säkra fullbordan i ännu ett avseende. ■

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35.

Meddelande om adressförändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1972

Håkan Westergård

SOMMAR TÄLT- MÖTEN

Vad vore en sommar utan tältmöten? Varje vår drar tältmöteteam ut till olika platser runt om i vårt land och genomför kampanj efter kampanj. Det är ofta rent nyröjnings- och pionjärarbete.

Låt oss denna sommar satsa mer än någonsin förr på denna viktiga missionsgren. De sista flyende sekunderna i tidsålderns avslutning måste vi göra allt för att vinna människor för Guds rike.

Alla tecken tyder på att sommaren är nära. Det innebär för de flesta arbetande människor i vårt välfärdssamhälle resor och rekreation vid vattendrag badstränder eller trädgårdstäppa och småstugeidyll — allt nådegåvor att förvalta under ansvar och med tacksägelse.

Men vad vore en sommar utan tältmöten? För en väckelsekristen är denna typiska kampanjstil en del av själva livsrytmen, något att se fram emot och metodiskt förbereda, minst lika omsorgsfullt och planmässigt som semesterresan. Det är ju självklart att var och en satsar maximalt på möteskampanjen i hemorten, men det är också berikande att kunna sträcka sig utanför provinsgränserna. Låt oss redan nu besluta oss för en evangelisationssommar utan motstycke genom att använda alla tillgängliga medel och uppmuntra alla disponibla krafter i en bred offensiv runt om i vårt land.

Maranataförsamlingen i Stockholm har några somrar använt två tält i kampanjer den tagit ansvar för. Offermedlen som kommit in under mötena har gått till de omedelbara utgifterna. Någon tälthyra har aldrig utkrävts, men de faktiska kostnader tälten betingar måste täckas. Delar måste lagas eller bytas. Mat, markhyra, annonser, gasol, bensin och transporter kostar dryga pengar.

När vi har torgmöten märker vi nu en öppenhet som aldrig förr. Människorna samlas i skaror och lyssnar till evangelium. Det måste för oss denna sommar vara angeläget än någonsin att satsa all vår förmåga att få ut frälsningsbudskapet till människorna som då ofta finns ute på torg och badstränder. De måste få evangelium i form av litteratur, traktater, sång och väckelsemöten. Jesu andra tillkommelse står för dörren. De människor som inte räddas till himlen är ohjälpligt förlorade.

Med detta korta perspektiv vill vi i sommar sätta in ett tredje tält i kampanjverksamheten.

Men det är meningslöst att satsa på kampanjsommar i stort format, om verksamhetsivern inte bärs av förbön. Våra möten är kraftlösa och meningslösa om de inte är förberedda och burna genom våra böner.

Ni går nu mot en tid med sådana politiska förändringar som gör det svårt för friförsamlingar att arbeta utan att liera sig med ekonomiska eller andra maktblock. Vi hoppas att genom den ekonomiska utjämning vi själva åstadkommer genom denna synnerligen angelägna kanalisering av verksamhetsmedel nå allt fler med ett rent, oförfalskat frälsningsbudskap.

I år går vi ut med större allvar än någonsin förr. Tiden är mycket kort.

ÖKEN

av Hjördis Westergård

GENERATIONEN

Vi läser i 4 Mos. 13 om hur Mose sände åstad tolv spejare för att bespeja Kanaans land som Herren hade lovat giva Israels barn. Dessa spejare skulle alla höra till folkets huvudmän och deras uppgift var att draga genom landet och sedan komma med rapport om sina iakttagelser. Två av dem hette Josua och Kaleb.

Alla tolv kom till den slutsatsen att landet var gott, det flöt av mjölk och honung och hade en härlig frukt. Alla såg de också svårigheterna. Folket i landet var starkt och resligt och städerna var väl befästa, men sen skiljer sig Josua och Kaleb på ett väsentligt sätt från de andra tio.

De tio sade: "*Vi kunna icke draga upp mot detta folk, ty de äro oss för starka.*" I vers 33 läser vi att de bland Israels barn talade illa om landet som de hade bespejat.

Vad sade då Kaleb? Han sade: "*Låt oss ändå draga ditupp och intaga det, ty förvisso skola vi bli va det övermäktiga.*" Och i kap. 14 läser vi, att Josua och Kaleb sade till Israels barn: "*Det land som vi hava genomvandrat och bespejat, är ett övermåttan gott land. Om Herren har behag till oss, så skall han föra oss in i det landet och giva det åt oss — ett land, som flyter av mjölk och honung. Allenast mån I icke sätta er upp mot Herren; och för folket i landet mån I icke frukta, ty de skola bli va såsom en munsbit för*

oss. Deras beskärn har vikit ifrån dem, men med oss är Herren; frukten icke för dem."

* * *

Det var alltså trons ande som talade genom Josua och Kaleb, men tänk, det höll på att kosta dem livet. Det står i vers 10. "*Men hela menigheten ropade att man skulle stena dem.*"

Resultatet blev att landet inte intogs, utan folket fick draga ut i öknen där de så småningom förgicks. De tio spejarna som hade talat illa om landet träffades av döden genom en hemsökelse inför Herrens ansikte, och i kap 14 vers 30 läser vi att Herren själv sade: "*Sannerligen, ingen av eder skall komma in i det land som jag med upplyft hand har lovat giva eder till boning, ingen förutom Kaleb, Jefunnes son, och Josua, Nuns son.*"

Vi läser ännu om, att sen hemsökelsen drabbat och domsorden var uttalade, ångrade folket sig och erkände sin synd. Och så beslöt de att draga upp mot fienderna i landet, och detta trots att förbundsarken och Mose stannade kvar i lägret, och trots Mose varning. Tydligt hade ingen verklig sinnesändring ägt rum, för det står att de drogo upp i sitt övermod. Följden blev att de blevo slagna och förskingrade.

* * *

Då Paulus talar om detta folk

säger han i 1 Kor. 10: "*Våra fäder voro alla under molnskyn och gingo alla genom havet, alla blevo de i molnskyn och i havet döpta till Moses; alla åto de samma andliga mat, och alla drucko de samma andliga dryck — de drucko nämligen ur en andlig klippa, som åtföljde dem, och den klippan var Kristus. Men de flesta av dem hade Gud icke behag till; de blevo ju nedgjorda i öknen.*"

I verserna 6—10 läser vi om vilka synder som hade fått fotfäste ibland dem; de hade begärelse till det onda, de hade blivit avgudadyrkare, de bedrevo otukt, de frestade Kristus, och de knorrade.

Varför skulle vi påminnas om detta? Vi är ju Guds frigjorda folk.

Paulus ger oss svaret. Han skriver till Guds församling i Korint: "*Men detta vederfors dem för att tjäna till en varnagel, och det blev upptecknat till lärdom för oss, som hava tidernas ände inpå oss.*" 1 Kor. 10:11.

Har vi rena hjärtan och rena och osjälviska motiv, skall Herren fylla oss med helig Ande och tro som han gjorde med Josua och Kaleb, och vi skall få draga in i det förlovade landet och mätta oss med honung och druvklasar, så vi blir klarsynta och starka nog att övervinna Anaks jättar. Och dock: "*den som menar sig stå, han må se till, att han icke faller.*" 1 Kor. 10:12.

Men den församling som på ett alldeles speciellt sätt kom att evangelisera och bli till maximal välsignelse under den första perioden, det var dock inte Antiokia, även om den hade stor betydelse i det här sammanhanget. Det var Efesusförsamlingen.

På grund av utvecklingen i Jerusalem skrevs Hebreerbrevet. Trots att man där hade apostlarna, så stagnerade församlingen. Det berodde på att man låste uppenbarelsen inom den judiska nationen och inte såg hur missionsplanen skulle förverkligas. Ifrån Jerusalem till Cesarea. Ifrån Cesarea till Antiokia. Ifrån Antiokia till Efesus. Man kan faktiskt tala om att ljusstaken förflyttades ifrån Jerusalem till Efesus. Vilka faktorer är det som kan påverka utvecklingen? Traditionen satt fast i ett förflutet. Man hade i realiteten, fastän man hade mottagit sitt andedop, en fot

Evangeliet kom i all sin ursprungliga, frigörande kraft till hedningarna. Men i den tongivande jerusalemförsamlingen fanns ett element av judisk traditionslära som fick allt större inflytande och som krävde omskärelse enligt Mose lag. Man frigjordes från det hedniska syndalivets ok men gick in under ett annat: det religiösa träldomsoket. Man förkastade inte Kristus men man predikade en reducerad Kristus och vände sig till "ett nytt evangelium", som Paulus varnade för. Och det är varningsord som i hög grad gäller även för vår tids kristna.

brevet till HEBRÉÉ

i gamla testamentet och en i det nya. Det fanns emellertid ett element som kom att påskynda den smärtsamma utvecklingen för Jerusalemförsamlingen. Det var ju strängt taget inte andedopsupplevelsen som gjorde människorna i Jerusalemförsamlingen till missionärer. Andedopsupplevelsen förmådde icke övervinna isoleringen. Det måste en annan komponent till och det var *förföljelsen*. Det står i Apg. "alla utom apostlarna blevo kringspridda". Det kanske var det bästa som kunde ske att alla utom apostlarna blev kringspridda. För det var några anonyma troende från Jerusalemförsamlingen som dristade sig till att överträda gränserna och också för hedningarna vittna om Jesus. Det är anonyma kristna som icke finns registrerade i bibelhistorien, men de finns säkerligen bokförda hemma. Det var några kristna ifrån församlingen i Jerusalem som genom förföljelsen helt plötsligt skingrades. Ni fattar ju hur det måste ha känts när de fick överge sina hem, och arbeten. Familjerna slogs sönder och man kastades brutalt ut i periferin utan att man kunde förbereda det. Helt

ofrivilligt fick man börja leva ett nomadliv i förskingring, men det var genom den förföljelsen evangelium gick vidare. Gud använder olika maktmedel för att nå resultat, och någon har sagt att de Kristna kastades ut över hela det romerska riket som eldgnistor och blev medel till att många kom till tro på Gud.

Den smärtsamma utvecklingen i Jerusalem gick väldigt fort. Det måste ha varit en våldsam atmosfär i Jerusalem, när man orkade komma tillsammans varanda dag. Man upplevde ett så enormt behov av gemenskap att man sökte upp varandra i hemmen och i helgedomen. Man prisade Gud, bröt brödet och åt i hjärtats enfald och lovade Gud. Det måste ha varit en oerhörd kraft verksam som t. o. m. besegrade materialismen. De sålde allt de hade och lade medlen vid apostlarnas fötter utan att någonting fonderades. Så småningom, några årtionden senare, hamnade man i en ekonomisk situation så vrång och svår, att Paulus skyndsamt fick göra en insamlingsresa för att hjälpa församlingen i Jerusalem. Det är fantastiskt under-

Men om någon, vore det ock vi själva eller en ängel från himmelen, förkunnar evangelium i strid mot vad vi hava förkunnat för eder, så vore han förbannad. PAULUS (Gal. 1: 8).

bart att se vad som sker. Trots utvecklingen i Jerusalem, uppfattade de hednakristna församlingarna runt omkring i det romerska riket Jerusalem-församlingen som moderförsamling. De gjorde allt de kunde för att komma församlingen i Jerusalem till undsättning. Trots att det där hade varit en hel del stridigheter, just om hedningarna hade rätt till evangelium.

bibelstudium
med
Arne Imsen
del II

RNA

Tradition eller mission

Vi läser i Apg. 6: 7... *och en stor hop av prästerna blevo lydiga och trodde.*

Församlingen i Jerusalem fick tidigt med sig ett mycket trögflytande element av präster. Och det var just här problemet började i Jerusalem. Det kom nämligen en tidpunkt då det med nödvändighet måste bli en skilsmässa emellan dessa olika element. Alltså stod valet mellan att antingen ånyo slukas upp av en judisk tradition och bli en inomjudisk sekt, eller förverkliga Guds missionsplan och bli en levande församling av både judar och hedningar, där man icke längre talade om yttre företrädarna, men uteslutande om Jesus Kristus som ett tillfyllestgörande offer.

Hebreerbrev. 3: 14. *"Vi hava blivit delaktiga av Kristus"* men inte villkorslöst. Det verkar inte objektivt och utan beroende av vår ställning och vårt handlande. Vi har blivit delaktiga av Kristus på ett villkor: *"såframt vi eljest intill änden hålla fast vår första tillförsikt"*. Varför har vi ordningsuttrycket där? Varför står det första tillförsikt? Prima tillförsikt. Icke se-

kunda. Det är frågan om kvalité. De* är inte fråga om en andrahandsupplevelse utan förstahandsupplevelse. Det är icke traderat genom andra människor.

I Hebreerbrevet 6: 11 är det ett uttryck som talar om nödvändigheten att bevaras. *"Att intill änden bevara full visshet i sitt hopp"*. I det 10 kapitlet sägs: *"I behöven nämligen ståndaktighet för att göra Guds vilja och få vad utlovat är"*. Lägg märke till att det talas ingenting om inspiration eller hänförelse i den meningen. Här talas det om ståndaktighet, tillförsikt och visshet. De här uttrycken har inte så mycket med känslolivet som med viljelivet att göra. Det ena utesluter icke det andra, men Guds verk måste fördjupas och gripa tag i vårt viljeliv. Om nu denna vilja redan är stålsatt genom inflytande, miljö och tradition som har påverkat oss, måste detta viljeliv brytas ned, så att någonting annat kan byggas upp. Men det har inte bara med viljelivet att göra. Det heter *"första tillförsikt"* och det heter också *"full visshet"*. Visshet? Det har ju med förståndet, tankelivet att göra.

Man hade upplevt andens uppenbarelse i Jerusalem men därmed var inte problemen lösta. Det ser faktiskt ut som om de djupaste och allvarligaste problemen började i samband med andedopet. En del tror att när man får uppleva andeutgjutelse, är allting klart. Men det är bara början och sedan kommer utformningen. Den är av väsentlig betydelse för den enskilda människans tillväxt och utveckling. Det är betydelsefullt hur miljön och undervisningen är, för den kommer att forma oss och är det en vankelmödig, tveksam undervisning, så kommer hela vårt kristna liv att utformas därefter. Är det en ljum och loj och slapp atmosfär i församlingen så kommer också det att präglade utvecklingen

Ett annat evangelium

De här oerhörda motsättningarna bröt ut i ganska stora förvecklingar. *Men från Judeen kom några män dit ned och lärde bröderna så: "Om I icke låten omskära eder, såsom Moses har stadgat, så kunnen I icke bliva frälsta. Apg. 15: 1.*

Den judekristna församlingen som då fanns i Antiokia mottog budskapet om att den frälsning som hedningarna hade fått inte var likvärdig med judarnas. Den måste kompletteras med någonting. Och det där budskapet kom inte kraftlöst till församlingen. Vi läser i Galaterbrevet hur Paulus klagade. Här har också vi en fruktansvärd kamp. Det finns nämligen ett andligt maktblock som ligger den helige Ande emot. Det är frestelsen att blanda upp det urkristna evangeliet med människoläror eller traditioner. Den frestelsen är mycket större än vi tror. På det ena eller det andra sättet dukar människor under för den. Problemet var ju inte det att man förnekade eller förkastade Kristus i sin undervisning. Problemet var att man predikade en annan Kristus, en reducerad Kristus. I Gal. 1: 6—7 heter det: *Det förundrar mig att I så hastigt avfallen från Honom som har kallat eder att*

forts. sid. 16

Sonja Sandvik och Barbro Sten avskiljs som missionärer i Spanien.

— Det här med påskkonferens på Johannelund ser ut att bli en lika betydelsefull tradition som våra sommarveckor i Malmköping, sade Axel R Olson på påskdagens eftermiddag. Vår broder får säkert rätt i det. Han var ju också en av dem som, vis efter ett halvt sekel i väckelse- och brytningsarbete, tidigt insåg vad detta forum skulle komma att betyda för maranatafolkets liv, lära och olika missionsgrenar.

Mycket folk kom det, från många

olika håll. En buss från Kumla och örebrotrakten, från Luleå, Skellefteå, Göteborg och Sölvesborg. Huset fylldes och vid de gemensamma måltiderna stod bord dukade i hela undervåningen. I mötena predikade Östen Dahlberg, Folke Nilsson, Yngve Stenfelt, Kennet Karlsson, Axel R Olsson och församlingens egna vittnen. Stundtals var lovprisningen så våldsam så vi undrade om det gamla trätakets, byggt för en mer stillsam fromhetstyp, skulle hålla.

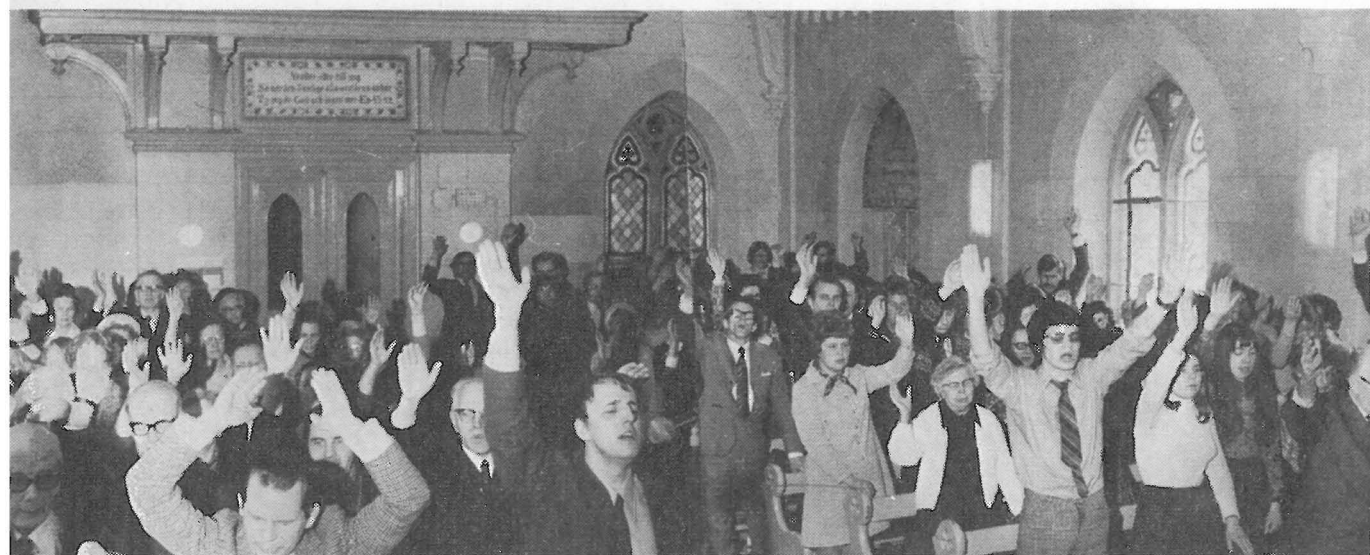
Påskkonferens på Johannelund

Men när Arne Imsen efter en predikan profeterade:

— Vi som var med i 60-talets början måste möta Gud på ett ännu radikalare sätt idag, var stillheten total. Och vi blir, efter varje gång vi möts, allt fastare i övertygelsen om att uppdraget vi fått; att förkunna Jesu andra tillkommelse, endast kan förverkligas utifrån vår allt mer unika position utanför alla läger. Där Herren placerat oss!

Under konferensen avskildes de unga systrarna Barbro Sten, Stockholm och Sonja Sandvik, Jungkile, för att ta upp arbetet i Spanien. Vi tror att vägen är beredd och fältet väntar på sina arbetare.

Broder Folke Nilsson, yrkesarbetare med stor familj, som har beslutat att tjäna evangelium på heltid blir med, dragspel och allt, ett friskt tillskott i sommarens landsomfattande tältverksamhet.

KRIGS VÄSENDET

Den kristne och värnplikten
Gustaf Jillker svarar sign. AD

ett hån mot människan och hennes Skapare

Med anledning av sign AD:s inlägg i MR nr 5 angående den kristne och värnplikten vill jag härmed komma med ett förtydligande till min egen tidigare artikel i frågan.

Sign AD var inledningsvis överens med mig i fråga om nödvändigheten för den kristne att ta avstånd från all "aktiv" krigstjänst. Samtidigt gav emellertid sign AD i sitt inlägg det övervägande största utrymmet åt att diskutera logiken eller bristen på logik i totalvägran visavis vapenfri tjänst.

När jag tog upp frågan om logiken i vapenfri tjänst i förhållande till totalvägran, var min mening inte att spela ut de två alternativen mot varandra. Jag berörde därför saken endast i förbigående. Vad som bekymrade mig var inte den eventuella bristen på logik hos endera alternativet, ty djupast sett kan heller knappast alternativet med vapenfri tjänst falla tillbaka på någon absolut vattentät logisk motivation, utan det var att man i försöken att bygga upp en sådan logisk motivation tvingats inlåta sig på rena spetsfundigheter som i verkligheten saknat varje praktisk förankring, vilket vad ännu värre är samtidigt lett till att känslan för det fruktansvärda vanvett som alltid följer med krigsväsendet nästan alldeles gått förlorad.

Egentligen borde man fråga sig

om det överhuvud finns några protester som är starka nog att ge uttryck för bibelns avståndstagande från allt våld, särskilt när man betänker det gränslösa lidande som alla våldsfilosofier tiderna igenom åsamkat mänskligheten. Allt lidande och alla tragedier tillsammans med den fruktansvärda demoraliseringen, ja demoniseringen, som alltid åtföljt krigshanteringen borde väl vara argument nog för att på det kraftigaste höja sin röst till protest. Jag tänker då inte bara på det redan utövade våldet utan lika mycket på det fruktansvärda inflytande våldet såsom institution har, förkroppsligat i värnplikten.

Mot denna bakgrund blir också allt resonemang om logiken så meningslöst och löjligt. Vem är det för övrigt som bryr sig om logik och lagar i allmänhet i ett krig? Krig är ju laglöshetens klimax, när alla normala, sunda och mänskliga relationer sätts ur spel. Det tillhör ren anständighet att på det skarpaste höja sin röst mot detta vansinne i högsta potens.

Värnpliktsdebatten blottar i sin subtila form samtidigt också hela vidden av den förljugenhet som alltid präglar debatten. Man förlorar sig ständigt i rena spetsfundigheter, medan man aldrig riktigt kommer åt själva det mänskoförakt som ständigt kommer fram i allt som har med krigsväsendet att göra. Vapenfri tjänst är

naturligtvis ett alternativ, men jag frågar: är det tillräckligt? Kan man som människa låta bli att på det ljudligaste protestera mot krigsväsendets djupt förnedrande, känslösa och barbariska människosyn — eller skall vi låta oss tystas ned i något som ytligt sett uppfyller alla rättfärdighetskrav, men som i stort inte alls gör upp med människosynen och systemet? Man drar visserligen inte i giljotinens handtag, men man står bredvid och tittar tyst på.

Redan i mönstringen kommer detta fruktansvärda människoförakt till uttryck, när allt hos människan skall mättas och passas in för att det mänskliga dödsmaskineriet skall kunna bli så effektivt som möjligt. Ju mer förhärdad människan sedan blir och ju mer hon låter sin identitet gå förlorad, desto lättare får hon att stiga i graderna och desto större möjligheter ges henne att överleva.

Samma cynism kommer till uttryck, när de som protesterar mot människoföraktet antingen kastas i fängelse eller helt godtyckligt stämplas ut som psykiska särfall, nästan som om de vore i behov av vård för sin helt sunda reaktion.

Hela värnpliktsystemet inrymmer egentligen en fruktansvärd tragik. För att överleva tvingas man här försvara något som i grund och botten är ett ständigt

forts. sid. 18

- Visst kämpade vi f

A. Vad har du arbetat med?

K. Jag körde truck på ASEA i Ludvika i fjorton år. Trivdes med jobbet. Kom i kontakt med folk.

A. Du har dessutom varit aktivt politiskt engagerad?

K. Ja, hyperaktiv!

A. Varför engagerade du dig så?

K. Ja, jag sökte sanningen; mening med livet, och jag var idealist. Trodde på det politiska engagemanget och försökte vinna andra människor för det.

A. Var du även fackligt engagerad?

K. Ja, inom metall. Men inte inom någon styrelse. Var för röd. Jag var extremist.

A. Hur hade du kunnat bli det?

K. För att nå någonstans i kommunismen, måste man satsa sig helt. Jag var maoist och kämpade hårt för de idealen.

Personkult

A. Kan maoismen ha en framtid i ett land som Sverige?

K. Utan tvekan. Man kan se det på ungdomen. Titta på FNL:arna! Hälften av dem är säkert maoister. De tro fullt och helt på honom. Han försöker med propaganda och sin bok "Maos lilla röda" vinna en hel värld, medan många sover och inte inser faran.

A. Men är inte vi här i kalla nor- den alldeles för emotionellt oberör- da av denna form av propaganda? Tror du vi kan engagera oss i en sådan form av personkult kring en politisk idealgestalt?

K. Titta på Sveriges kommunistis- ka parti åren före -63. Innan Hil- ding Hagberg trädde tillbaka för C H Hermansson. Då var kommu-

Intervju för Midnattsropet med Karl Rune Grip, Ludvika. Utfrågare Arne Imsen

● Han gjorde karriär inom kommunistiska arbetarkom- munen i Ludvika i bergslagstrakten, som påstås vara bra jordmån för vänsteridéer. Blev uttagen till indok- trineringsveckor i öststaterna. Han skulle ju bli en plikt- trogen partifunktionär, och gjorde flera resor i österled.

Karl Rune hann skriva in 22 nya medlemmar och sprida propaganda bland stadens frikyrkoungdom innan han en dag stegade ner på det lokala partikontoret och berättade att han mött Jesus, och det radikalt...

nistiska partiet och Hilding Hag- berg identiska begrepp. Detta var personkult i stort format som va- rade i många år.

A. Var det religiös kult?

K. Ja, det kan man säga. Kom- munismen är inte bara politik. Det är en religion. Hagberg var något av en messiasgestalt för kommu- nisterna.

A. Tror du att extremkommunis- terna i Sverige ser en messiasge- stalt i Mao?

K. Ja, även röda socialdemokra- ter, både ungdomar och äldre.

A. När du var med i kommuni- stiska partiet fick du väl en inblick i vad som skedde innanför kulis- serna? Det är väl så att partiet har

en officiell och en inofficiell, in- tern, sida som aldrig presenteras i massmedia. Vari består skillna- den?

K. Det arbete som bedrivs i ku- lisserna har en betydligt rödare prägel än det som presenteras för samhället.

Inställda på revolution

A. Vad är målsättningen?

K. Att vinna svenska folket för partiet. Industrin; allt som ger sta- ten pengar ska konfiskeras. På den vägen räknar man med att få in de pengar som ska driva samhälls- apparaten.

A. Men den tanken har väl också socialdemokraterna?

r revolution

Familjen Grip med bibeln i centrum.

K. Ja, och det är det som gör att socialdemokratin och kommunismen är rätt lika. Socialdemokraterna har bara gått in på en mjukare linje.

A. Men att göra vårt land till ett socialistiskt land måste väl innebära rätt stora omvälvningar? Vårt samhällssystem kan ju inte absorbera kommunismen, utan uppehåller distans till de kommunistiska idéerna.

K. Det är väl där kommunisterna skiljer sig från de övriga politiska partierna, för jag tror att var och en som i dag kallar sig kommunist är inställd på att ställa upp i en revolution när de får klartecken.

A. Menar du då vapenrevolt?

K. Ja, arbetarna tar till vapen för att lägga under sig kapitalet.

A. Förkroppsligar partiet dessa idéer och försöker påverka medlemmarna? Eller är det enskilda medlemmars uppfattning?

K. Både — och. Partiprogrammet har nog inte förändrats under de år jag varit borta från partiet. Man blundar inte för tanken på att den dag vi ska ta makten så tar vi till vapen.

Utbildades i öststaterna

A. Pågår förberdelser för ett sådant maktövertagande i den kommunistiska partiapparaten?

K. I de östeuropeiska staterna utbildar kommunisterna sina agita-

torer, funktionärer och politruker. I Östtyskland, Tjeckoslovakien och Sovjetunionen. Man handplockar sina medarbetare. På den tid jag själv var aktiv var det ca: fyrtio svenskar som utbildades inom ett år. En elit tas ut och sänds ned till dessa kurser. En åtråvärd förmån för kommunisten. Där prepareras man — en liten "snygg" hjärntvätt. Jag själv var i fjorton dagar på kurs i Östtyskland.

A. Hur kom du på idén att åka dit?

K. Jag blev föreslagen. Ombedd av kommunistiska arbetarkommunen i Ludvika att åka. Jag fick resan, uppehållet och fickpengar. Vi blev mycket väl omhändertagna. I lektionerna behandlade man oerhört många ämnen, men den röda tråden genom allt var: "Se här vad kommunisterna i Östtyskland har lyckats bra — utan dollarhjälp och trots motarbete från hela den s k fria världen!" Ren indoktrinering alltså.

A. Fanns någon annan form av utbildning hemma i Sverige?

K. Ja, jag har varit på olika platser här hemma på kurser som byggde vidare. Kurserna var så smidigt upplagda. Det var ingen tröttsam skolning. Man tyckte själv att man arbetade för Sveriges väl.

A. Hur uppfattade du och dina kamrater kristendomen?

Kyrkorna slut för folket

K. Ett opium för folket. Det hade man fått lära sig utantill.

A. Identifierade du all kristendom med kyrkan?

K. Ja, det var samma gift de spred. Och det skulle bekämpas.

A. Kom du aldrig i konflikt med religionsfrihetstanken?

K. Religionsfrihetslagen hade vi siktat in oss på att få bort. När kyrkorna fick operera fritt stal de ju folk från fackföreningsmötena och partimötena.

A. Du betraktade de kristna som allmänt asociala?

K. Absolut. De var ett hinder och de engagerade ju ungdomen.

forts. sid. 17

SAUL

Bibelstudium av
Axel R Olsson
Del I

Läs först 1 Sam. 9, 10.

Saul blev Israels förste konung. Men det var ej alls Guds mening att Israel skulle ha konungar. Det finner vi av 1 Sam. 8: 7.

Guds mening var att de skulle ha domare, Dom. 2: 16—18. Domaren skulle sköta rikets styrelse och översteprästen och prästerna den andliga tjänsten.

Vad var då orsaken till att Israel ville ha en konung? Jo, Israel hade sett hur hednafolken omkring dem hade konungar, och då ville de bliva lika andra folk. 1 Sam. 8: 5.

Det har alltid allvarliga konsekvenser när Guds folk vill likna världens barn.

Också i N. T. talas det om att Guds folk ej skall skicka sig efter denna världen. Rom. 12: 2, Tit. 2: 11—14.

Israel skulle vara ett egendomsfolk framför alla andra folk på jorden, 2 Mos. 19: 5, 5 Mos. 7: 6.

Också i N. T. tid är det Herrens mening att den frälsta skaran skall vara hans egendomsfolk, 1 Petr. 2: 9.

När profeten Samuel hörde folkets önskan att få en konung misshagade det honom. Men det står så betecknande i 1 Sam. 8: 6 att Samuel bad till Herren. Så handlade fordom profeterna och Herrens heliga då olika situationer uppstod. De gick till Herren i bön.

Herren sade till Samuel att han skulle lyssna till folkets ord, men att han skulle säga dem vad följder-na blev om de fick en konung. Då folket vidhöll sin begäran, sade Herren till Samuel: "*Lyssna till deras ord och sätt en konung över dem.*" 1 Sam. 8: 22.

Vi har nu sett att Guds fullkomliga vilja var att Israel inte skulle ha kungar. Herren ville själv vara deras konung. Det står i Rom. 12: 2 enligt 1883 års översättning och i Karl XII:s bibel och även i norska bibeln att vi skall pröva vad som är *Guds goda, behagliga och fullkomliga vilja*.

Men vi kan se något i skriften som vi skulle kunna kalla *Guds tillåtna vilja*. När människan vill gå en annan väg, kan Gud tillåta detta men det blir ej det-samma som Guds goda behagliga och fullkomliga vilja, vilket vi förstär är det bästa för oss själva och Guds rike.

Bileams misstag

Vi har ett exempel. Det var icke Guds vilja att Bileam skulle gå med Balaks sändebud.

När Israel efter sin 40-åriga vandring i öknen kom till Moabs hedar på andra sidan Jordan mitt emot Jeriko och lägrade sig där står det att Moab bävade storligen. Då sände Balak sändebud, furstliga personer till Bileam att han skulle komma och förbanna Israel, 4 Mos. 22. Men Gud sade till Bileam: "*Du*

skall icke gå med dem; du skall icke förbanna detta folk, ty det är välsignat."

Sändebuden fick denna gång gå hem med oförrättat ärende. Men Balak skickade ännu en gång furstar flera och förnämligare än de förra. Bileam ville också att dessa furstar skulle stanna över natten. Han ville ytterligare fråga Herren. Det hade han ej behövt göra. Han visste Guds vilja. Herren hade sagt förut att han ej skulle gå med dessa sändebud. Men då Bileam nu för andra gången frågar Herren, tillåter Herren att han skulle gå med sändebuden. Men allenast vad Herren säger skulle han göra. Här ser vi Guds tillåtna vilja.

Men i 22:a versen står det att "då han nu följde med upptändes Guds vrede och en Herrens ängel ställde sig i vägen för Bileam tre gånger där han red fram på sin åsna, och åsnan såg ängeln". Sista gången kunde han ej komma förbi ängeln för det var ett trångt ställe; då lade sig åsnan ned på vägen. När då Bileam slog åsnan öppnade Herren åsnans mun så att hon talade, då såg också Bileam ängeln. Detta har varit ett slagträ för ateister och gudsförnekare att det skulle vara en omöjlighet att åsnan skulle kunna tala. Men man glömmar att Gud är allsmäktig och har all makt i himmel och på jord. Ängeln sade att den väg Bileam var stadd på ledde till fördärv. 4 Mos. 22: 32.

Men detta att Bileam gick på Guds tillåtna viljas väg och ej var angelägen att gå på Guds goda behagliga vilja blev troligen orsaken till att hans liv i fortsättningen ej blev lyckligt. Han välsignade visserligen Israel tre gånger istället för att förbanna. Men vi ser att han längre fram förledde Israel till avfall, 4 Mos. 31: 16, och hans tid ej i överensstämmelse med Guds vilja omtalas också i 2 Petri 2: 15, Upp. 2: 14.

När han första gången välsignar Israel säger han bland annat: "*Må jag få dö de rättfärdigas död och blive mitt slut såsom deras*". Men vi ser av 4 Mos. 31: 8 och Josua 13: 22 hur hans slut blev.

Vi ser alltså att det är skillnad att vara i den plan som Gud har tänkt ut för oss, Ef. 2: 10, eller vara i Guds tillåtna vilja.

Förfall i Israel

Jag har reflekterat över en sak. Om man i Israel hade varit nöjda med att ha endast Herren till konung och domare att styra riket, kanske Israel undgått rikets delning i två riken. Israel kom ju att ha endast tre konungar som ett helt rike, nämligen Saul, David och Salomo. Vid Salomos död, när hans son Rehabeam blev konung, avföll tio stammar och valde Jerobeam till konung. Rehabeam blev konung över två stammar: Juda och Benjamin, som kom att kallas Juda rike och de tio stammarna Israels rike, 2 Krön. 10.

Jerobeam förledde folket till avgudadyrkan; han lät nämligen uppsätta två kalvar av guld, en i Betel och en i Dan, som de skulle dyrka, 1 Kon. 12: 28—30. Det är sorgligt att så skulle ske just i Betel, den

plats Jakob talade om när han sovit där en natt och uppvaknade. Han sade: "*Detta måste vara en helig plats; här bor förvisso Gud och här är himmelens port*." 1 Mos. 28: 11—22. I Betel hade också förbundsarken stått en tid, Dom. 20: 26—27, 1 Sam. 10: 3. Denna plats blev nu en plats för avgudadyrkan. Det ser också ut som Jerobeam ändrade Guds förordning om tiden när lövhyddotiden skulle hållas. Denna högtid skulle firas i sjunde månaden, 3 Mos. 23: 34, men Jerobeam ändrade till åttonde månaden, 1 Kon. 12: 32.

Efter Jerobeams död följde en rad av ogudaktiga konungar på Israels tron. Man kan räkna till fjorton konungar efter Jerobeam som det står om att de gjorde vad ont var i Herrens ögon. Israels rike mognade därför före Juda rike för Guds straffdom för sin avgudaoffersdyrkan och folket blev bortfört i fångenskap till Assyrien under den siste konungen i Israels rike, konung Hoseas tid. 2 Kon. 17: 4, 18: 9—12.

Det hade allvarliga konsekvenser att Israel som Guds egendomsfolk vek av från Guds väg, men nu nog om detta och åter till Saul.

Saul möter Samuel

Den man som Herren nu utsåg att bli konung i Israel var Saul. Hans fader hette Kis av Benjamins stam. Samuel skulle nu smörja Saul till detta ämbete och det är intressant att läsa i 1 Sam. 9 och 10 om hur Samuel och Saul kom att sammanträffa.

En helt vardaglig händelse inträffade för Kis. Några åsninnor hade kommit bort för honom och han sände Saul och en tjänare att leta efter dessa åsninnor. De gingo genom Efraims bergsbygd, Salisalandet, Salimlandet och genom Benjamins land, men de fann ej åsninnorna. När de så kom in i Sufts land ville Saul vända hemåt. Men då kom hans tjänare med ett förslag. Det har hänt att tjänare fått vara till hjälp för sina husbönder. Så skedde för Naaman den arameiske härhövitsmannen. Först kom tjänsteflickan till hjälp och sedan tjänaren, 2 Kon. 5.

Nu säger Sauls tjänare vid detta tillfälle, att i den stad de nu befinner sig i närheten av finns en gudsmän. "*Låt oss nu gå dit, måhända kan han säga oss något om den färd vi hava företagit oss*." Saul tyckte att tjänarens förslag var gott, och så går de in till den närbelägna staden. När Saul och tjänaren kom in i staden, sammanträffade de med några flickor som hade gått ut för att hämta vatten.

De frågade dem om siaren var där. Jag tror ej på slumpen i detta fall. Flickorna gick ut i rätta stunden. Kvinnan vid Sykars brunn kom ut i rätta stunden då Jesus satt vid brunnen. När Jesus bad sina lärjungar att göra iordning för påskalammsmåltiden skulle de gå in i staden och där möta en man som bar en kruka vatten, honom skulle de följa och i det hus han gick in skulle de få tillreda måltiden, Mark. 14: 12—16.

Dessa flickor som mötte Saul och hans tjänare kunde ge klart besked. Samuel hade just samma dag hun-

forts. sid. 16

”Timmermannen”-”Superstar” men var finns bibelns Jesus?

Timmermannen från Nasaret

av Lewi Petrus (Den kristna bokringen)

Bokverket, av vilket det kommit ut två delar och är utlovat en tredje del, är en roman om Jesus; hans liv och gärning på jorden.

Författaren har gjort ett flertal resor till Israel, och har läst många skrifter om Jesus. Utifrån de fakta och intryck han samlat, har han gjort en beskrivning av Jesus som människa, efter hur han tror Jesus och hans omgivning upplevde honom och hans uppgift.

Jesus själv verkade ha svåra problem med att förstå sin kallelse.

”Under hela sin barndom och ungdom hade han sysslat med sitt livs mening och nu höll tankarna på att mogna till handling.”

”Hon (Maria) hade sagt honom att hon trodde han var den utlovade Messias. Han hade mer än en gång skakats av tanken att det hela var en illusion, ett utslag av religiös fanatism. Men vid den tanken hade han aldrig funnit någon ro.”

”Är jag den av profeterna bebådade Messias? Är jag avlad på det övernaturliga sätt, som min mor sagt mig? Är jag den person, som har till uppgift att försona all världens synd?”

Hade Jesus verkligen så dålig orientering ifråga om sitt ursprung och sin uppgift, fastän det står i Ordet att vi var utvalda i honom

förrän världens grund var lagd?

Lewi Petrus har tydligen låtit hela sin fantasi ha fritt spelrum när han beskriver Jesu tankeliv, böneliv och kamp. Så här beskrivs hur det var när Jesus skulle frestas i öknen:

”När han på detta sätt förd av Anden gått länge från plats till plats stod han och blickade ut över Jordandalen med Jeriko djupt under sig. Utan att han märkt någons ankomst stod en man vid hans sida. Jesus vände sig till honom och sade:

— Vem är du och varför kommer du?

Han visste att han skulle möta djävulen och ha en avgörande kamp mot honom. Detta hade Anden uppenbarat. Var det manne denne fiende, som nu mötte honom? Mannen sade:

— Jag är en av furstarna över Herrens här och har blivit sänd med min änglavakt för att skydda och betjäna dig. En av mina medtjänare tjänstgjorde med sin häravdelning när Josua intog Jeriko. Jag har nu blivit utsänd till denna trakt för att bistå dig mot djävulen och hans härar. Enligt de order jag fått är detta världens mest avgörande drabbning som nu förestår, men var vid gott mod, tolv legioner änglar står under mitt befäl.

Jesus stod tyst och var borttryckt från sig själv och sin omgivning. Ängeln tog hans arm och förde

honom ifrån stupet och försvann.”

Var det verkligen så det gick till? Var Jesus någonsin i ovisshet om ifall det var Guds eller djävulens sändebud han träffade i olika situationer?

Det finns all anledning att sätta många frågetecken i kanten vid läsning av den här biografen.

”Det drives en falsk lära om att den mänskliga naturen med sina drifter är syndig i sig själv. Men något sådant lärde aldrig Jesus, ej heller hans apostlar. Det skulle innebära att frestelsen skulle vara synd.”

Vad menas med detta? Och:

”Han (Jesus) var, som den andre Adam, i samma ställning som den förste Adam, före fallet.

Paulus talar om att ’alla hava syndat och äro i saknad av härligheten från Gud.’ Det är den mänskliga härlighet som tillhör den syndfria människan det här är frågan om. Det har funnits en enda sådan människa på jorden sedan fallets dag. Den människan är Jesus Kristus.”

Dessa, och många andra teologiskt tvivelaktiga kommentarer finns i bokverket.

Det var en plåga att läsa ”Timmermannen från Nasaret.” Den inger samma känsla som rockoperan ”Jesus Christ, Superstar”. Det är inte bibelns Jesus som kommer fram, vare sig i popoperan eller i denna biografi.

Stina

BOK och SKIV PAKET

6 böcker
1 LP-skiva
4 småskivor
till ett värde
av 80 kr
säljes för
35 kr

Sänd mig mot postförskott

.... st BOK- och SKIVPAKET
för 35 kr (värt ca 80 kr)

Namn

Bostad

Orderadress: MR:s Bokförlag AB
Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/80 29 35

Postnr

Tel /

PRENUMERERA HÄR

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 40:—, halvår 21:—, kvartal 11:—. Lösnummer 1:80:—, — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet.
Postgiro 57 16 20.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ Är ny prenumerant

☐ kvartal 11:—

☐ halvår 21:—

☐ helår 40:—

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 6177
102 33 Stockholm 6

Svarsförsändelse
Konto nr 4745
102 30 Stockholm 6

nit dit och de fick uppmaningen att skynda på om de skulle träffa Samuel innan han gick upp på offerhöjden. När Saul kom in i staden mötte han Samuel och frågade honom var siaren bodde. Samuel omtalade då att han var siaren. Saul visste ej från början att det var Samuel han träffade. Nu finner vi i 1 Sam. 9: 15 hur Herren hade sin hand med i detta som skedde att Saul kom till den stad där Samuel var. Men dagen innan Saul kom hade Herren uppenbarat sig för Samuel och sagt: *"I morgon vid denna tid skall jag sända till dig en man från Benjamins land, och honom skall du smörja till furste över mitt folk Israel."* När nu Samuel fick se Saul, gav Herren honom den uppenbarelsen: *"Se där är den man, om vilken jag sade dig: Denne skall styra mitt folk"*, v. 17. Då Samuel omtalat att han var siaren, så var det första budskap Saul då fick detta: *"Gå före mig upp på offerhöjden"*. Detta är alltid vägen att komma in i Guds vilja.

Sauls avskiljande

Vad innebär då detta att komma upp på offerhöjden? Låt mig återigen citera Rom. 12: 1—2. Där talas om att vi skall frambära våra kroppar till ett levande, heligt och Gud välbehagligt offer. Alltså att överlåta sig åt Herren med ande, själ och kropp. Det står att så göra är andlig tempeltjänst. Samuel talade om att åsninnorna var återfunna, och tillade: *"Vem tillhör för övrigt allt vad härligt är i Israel om icke dig och hela din faders hus"*. Saul svarade: *"Jag är ju en Benjaminit från en av de minsta stammarna i Israel och min släkt är ju den ringaste bland alla släkten, av Benjamins stam, varför talar du till mig på det sättet?"*.

Jag vill ju tro att vad Saul här uttrycker är hjärtats ödmjukhet. Det talas också i skriften om ödmjukhet som ej kommer från hjärtat, Kol. 2: 18. Men Herren bor hos den som har en förkrossad och ödmjuk ande, Jes. 57: 15.

När de sedan skulle sätta sig till bords fick Saul platsen överst bland de inbjudna. Kocken lägger då fram lårstycket framför Saul, alltså bästa biten av steken, och då säger Samuel: *"Se här sättes nu fram för dig det som har blivit sparat, åt därav. Ty just för denna stund blev det undanlagt för dig"*.

Jag tror alltså att det var Guds ledning att åsninnorna kom bort och att Saul på detta sätt blev förd till Samuel och innan Saul kom hade Samuel ordnat en del i förväg så han var väntad. Det talas i Efs. 2: 10 om gärningar vilka Gud förut har berett att vi skola vandra i dem.

Kommer vi helt in i Guds vilja är nog vår tid planlagd av Herren.

Samuel och Saul bodde i samma hus över natten. Saul sov uppe på taket. Detta kan ju förklaras att många hus i österlandet har platta tak.

forts. nästa nr

vara i Kristi nåd, och vänden eder till ett nytt evangelium. Likväl är detta icke något annat "evangelium"; det är allenast så, att några finnas, som vålla föörvirring bland eder och vilja förvända Kristi evangelium. I Galatien fanns hednakristna församlingar. För dem var det här med omskärelse absolut inget problem. I församlingen existerade från början icke något sådant problem. Så kom det judaiserande lärare som förkunnade att man skulle omskära de hednakristna, men då proklamerar Paulus: *"Men om någon, vare det ock vi själva eller en ängel från himmelen, förkunnar evangelium i strid mot vad vi hava förkunnat för eder, så vare han förbannad."* Gal. 1: 8.

Religionens träl

Utvecklingen tycks ha gått långt. I det 4:e kapitlet ställer han en fråga som är oerhört allvarlig och som bör tränga sig som en svärdspets in i våra hjärtan. Han säger så här: *Förut, innan I ännu kändes Gud, voren I träl under gudar som till sitt väsende icke voro gudar.*

Men nu sedan I haven lärt känna Gud och vad mer är, haven blivit kända av Gud, huru kunnen I nu vända tillbaka till de svaga och arma "makter" under vilka I åter på nytt viljen bliva träl. Vad var det för makter som hotade förvandla församlingen till en församling av trälbundna människor? Lägga märke till, han talar om "de svaga och arma makter". Det är inte så farligt med orden i och för sig men orden representerar en osynlig makt. Vad var det för makt? Det var en andemakt som var underlägsen Kristus. Den var underlägsen den helige Ande och den ledde till ett helt annat resultat än det Kristi evangelium och Guds ande leder till. Istället för att bli frigjorda, sanna och fruktbärande kristna, så blev de åter träl.

Problemet var det här: Hedningarna hade övergett de gamla träldomsoken, de kunde inte tänka sig att återvända till det gamla syndalivet. De hade befriats från hedniska träldomsok, men det fanns andra ok som var långt allvarligare. *För att vi skola vara fria, har Kristus frigjort oss.* Gal. 5: 1. Vad då ifrån? Ifrån världens makter, från syndens väsende och herravälde. *Stån därför fasta och låten icke något nytt träldomsok läggas på eder.* Här var det träldomsok av en ny karaktär. Det var religiösa träldomsok, som hotade att förkväva det andliga livet.

forts. nästa nr

**BED FÖR
MISSIONÄRERNA!**

A. Hur tänkte ni att det skulle kunna åstadkommas någon förändring?

K. Genom infiltration. Jag försökte engagera medlemmar i demokratisk ungdom i Ludvika att upplysa kyrklig ungdom om vad de egentligen sysslade med; hur meningslöst det var. Att Jesus, aldrig hade existerat. Att det var fabler. Det var bättre att läsa Maos lilla röda än bibeln. Jag var besatt, rent av, av den tanken!

A. Hade du någon framgång i det arbetet?

K. Det måste jag säga. Jag skrev in 22 nya medlemmar i skilda åldrar från 15 till 50.

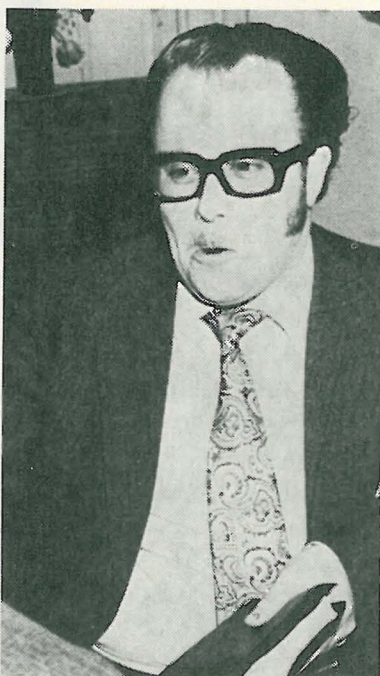
A. Du var på flera kurser nere i Europa?

K. Ja, jag var i Tyskland och i Tjeckoslovakien.

"Men du blev frälst?"

K. Ja, det kom som en fullkomlig överraskning både för mig själv och min omgivning. Jag hade väl varit den ivrigaste att predika ateism, och den som var mest irriterad av det frikyrkliga arbetet. Jag glömmer aldrig när jag nere i Östtyskland hörde talas om Maranata i Sverige via pressen. Så arg jag blev! Ytterligare ett pack att kämpa mot. När jag sedan kom hem till Ludvika och mötte ungdomar som var tända av väckelsen, såg jag med sorg i hjärtat på dem, och bestämde mig i vredsmod för att hårdare än någonsin kämpa mot detta. Men det konstiga var att jag aldrig upplevde någon tillfredsställelse i mitt arbete. Det vakuum jag försökte fylla blev i stället större och allt mer påtagligt. Själv blev jag allt mer orolig. Satt i möten tillsammans med ungdomar och lärde ut något som jag innerst inne hoppades skulle vara lögn: Att det inte fanns någon Gud. Jag vet att jag mer än en gång inne i hjärtat suckade: "Gode Gud, om jag har fel — visa det för mig! Det gick så långt att jag gick på en frälst arbetskamrat. "Du", sa jag, "du är religiös va?" Han jakade. Jag

vet inte varifrån orden kom som jag fortsatte med. "Skulle en sån som jag passa in i en frikyrka?" — "Du", sa han så lugnt, och han lyste: "Så vitt du är en vanlig människa så passar du in".

"...men det fanns en Jesusfantast på jobbet..."

— Hur förhåller det sig med ditt liv? Det du tror på?

— Jag är Jesusfantast. Det finns ingenting så stort för mig som Jesus. Han kan bli lika stor för dig.

— Hur skulle jag kunna uppleva det?

— På lördag har vi ett ungdomsmöte!

Jag besökte det mötet. Kom in, spänd men förväntansfull. Tog emot sångens budskap: "Nej, nej och åter ett nej. Jesus har aldrig sagt nej." Jag tog Jesus direkt på orden. Den kvällen bekände jag mig inte som en kristen. Men jag kände att det skett en förvandling i mitt liv. Där det förut varit tomt tog Jesus plats. Fjorton dagar senare gick jag fram och böjde knä i filadelfiakyrkan i Ludvika. Den

25:e november 1967. Och jag gör mig inte skyldig till någon överdrift när jag säger att det var det härligaste jag har upplevt i mitt liv. Nyårsafton, fick jag följa Jesus till dopet. Två månader senare blev jag andedöpt. Jag har fått uppleva att **det håller!** Man kommer in i livet med Gud. Man mognar till sin invärtes människa.

A. Hur blev det med relationerna till dina kommunistiska vänner då?
K. Ett par av dem fick jag snart därefter rädda ur kommunismens grepp och vinna för Gud. Men jag har inte avsky eller förakt för mina forna partikamrater. Tycker helt enkelt synd om dem. De vet inte om sin belägenhet.

Politiken då?

A. Blev den här omvändelsen en omedelbar förändring i dina grundläggande sociala och politiska värderingar?

K. Ja, jag fick en helt ny syn på samhället och alla mänskliga relationer, och upplevde då kommunistiska partiet som människofientligt. Inom en vecka lämnade jag partiet. Kontrasterna till det kristna budskapet var så stor, att det inte lämnades något alternativ.

A. Hur reagerade dina kommunistkamrater?

K. Det tog några dagar innan de trodde på mig. Jag hade sagt att Jesus aldrig existerat. Nu har jag mött honom, och vet att han lever. En del ställde sig och skrattade. Du är sjuk, sa de.

A. Du fann alltså ingen möjlighet att vara kvar i partiet?

K. Nej. Omöjligt!

A. Vad skulle du vilja säga åt en kommunist du träffar i dag?

K. Gud välsigne dig, käre vän! Ta emot Jesus, det är det bästa som kan hända dig!

A. Förstår de det språket?

K. Möter vi dem med kärlek och förståelse, och inte dömer, utan ser dem som de är; människor som har kommit fel, och behandlar dem kärleksfullt, och visar dem Kristi kärlek som vi upplever den, så vore det väl konstigt om de skulle förbli helt oberörda.

forts. sid. 18

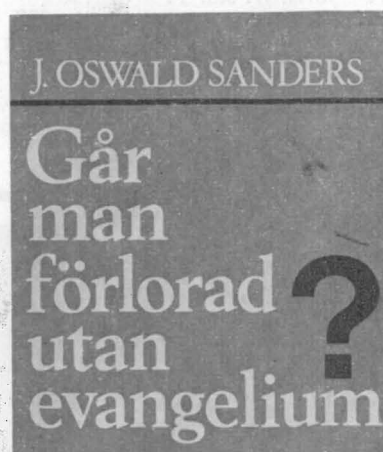
BOKNYHETER!

Går man förlorad utan evangelium?

av J. Oswald Sanders

**Ett dukat
bord
i öknen**
Dagliga
meditationer
av Watchman
Nee

Oerhört Uppriktig!

Korta, kärnfyllda meditationer för varje dag av Watchman Nee

Sänd mig mot postförskott st "ETT DUKAT BORD I ÖKNEN". Häft. 19:— samt presentband 22:50 med moms. (Stryk under det som önskas.)

Namn:

Bostad:

Postnr: Postadr.:

Tel.:/..... MR 2/72

Orderadress: MR:s Bokförlag, Box 1236, 161 12 Bromma 12
Tel. 08/80 29 35

Visst ... forts. fr. föreg. sid.

Orsaken till att jag kom fel från första början var inte kommunisterna. Det var en liten läsarförsamling som tyckte att jag var för ung då. Kommunisterna var snabba att ta rätt på mig.

A. Du säger att kommunisterna tog hand om dig. Hur gick det till?

K. Man slussade in mig i en verksamhet och uppmuntrade mig hela tiden så att jag fick känna mig betydelsefull och krävde mig allt närmare partitoppen. Fick allt större uppdrag.

Röstar på Nasarén

A. Den kapitalistiska livssynen då, där kyrka och stat är bundsförvanter. Är inte den läran farligare för sann kristendom?

K. Nej, jag tror att den kommunistisk-socialistiska läran, där man

går ut för att tala ateism med ungdomen är farligare. Den läran väddar till idealismen hos ungdomarna. Till och med borgerliga politiker misslyckas med uppfostran när deras egna barn, som växt upp i klart borgerlig miljö blir FNL-are.

A. Nu, när det blir val, kan du tänka dig lägga en röst i kommunistisk valurna?

K. Du, som kristen vill jag inte lägga någon valsedel alls. Jag röstar klart på nasaréns parti. Jag har sett det politiska spelet från insidan. Jag tror inte på att de politiska partierna har någon ärlig vilja. Jag tror att enda vägen att förbättra detta samhälle är att gå ut med Kristi kärlek.

A. Tror du inte på KDS heller då?

K. Nej. Vi har ingen varaktig stad här. Jag tycker vi ska bygga på himlastegen och försöka komma närmare Jesus. Det är enda vägen.

Krigs ... forts. fr. sid. 9

hot emot livet. Så kommer man in i en ständigt accelererande krets-gång av ständigt ökat våld, eftersom det för den förlorade mänskligheten inte finns något annat val.

Så blir det enda alternativ som återstår för den kristne att låta sig frälsas ut ur denna världen och bryta med hela dess mångfald av idéer, ty som vittnen om en slutlig och rättfärdig uppgörelse kan vi inte alliera oss med denna världen och dess idéer, kompromissa eller låta oss tystas ned. Krigsväsendet och dess mentalitet är ju ytterst sett inte bara ett hån emot människan själv, utan framförallt mot hennes Skapare.

Fotnot:

Gustaf Jilkers artikel Värnplikt var publicerat i nr 2, AD:s bemötande i nr 5.

• Mötesannonser •

ÖLANDSKAMPANJEN 15–23 juli

**MARANATATÄLTET MELLAN KLINTA
OCH KÖPINGSVIK CAMPINGPLATS**

En stor skara vittnen från Småland medv.

För upplysning angående kampanjen

Kontakta Anders Duveskog, 0481/146 96

MALMKÖPINGSVECKAN

22–30 juli 1972

Det går mot sommar. Konferenstid. Förberedelserna till Malmköpingsveckan har börjat. Du kan också hjälpa till! Anmäl dig gärna redan nu, och tänk på konferensen i bön och offer.

Gäster väntas från tre världsdelar: Europa, Afrika och Amerika.

Så möts vi till en härlig semestervecka i Malmköping, med Guds Ord i centrum.

☐ Jag deltagar följ data

Namn

☐ Jag önskar privatrum.

Adress

☐ Jag önskar bo i logement.

Postnr.—postadress

☐ Jag bor i medfört tält.

Tel. /

☐ Jag bor i campingvagn.

**Malmköpingsveckans
kansli, Box 1236**

**161 12 BROMMA 12
tel.nr. 08/80 29 35**

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Missionsv.
24, 161 35 Bromma

UPPENBARELSE RELIGION

Kristendomen är uppenbarelsereligion med ett utomvärldsligt mål. Evigt liv i gemenskap med Gud och alla de heliga i ett hem utan synd, sjukdom och död är kristendomens hopp. Medlet att nå detta mål är individens förvandling till likhet med släktets störste son — Jesus Kristus. Detta innebär en andlig frigörelseprocess av så genomgripande karaktär att Bibeln kallar själva ingången dit för pånyttfödelse. Genom denna erfarenhet upprättas den fallna människan och delaktiggöres av en ny natur, vars håg är att göra Guds vilja — hon blir en ny skapelse.

Kristendomens kraft är Kristi kors och hans uppståndelseseger. På Jesu Kristi fullbordade försoningsverk vilar den frälsande tron. Förnuftsreligionen kan aldrig tillgodogöra sig denna hemlighet, och dess tillbed-

jare ser med avsky och förakt på detta "förnuftsvidriga" evangelium. Det estetiska, etiska och religiösa jaget protesterar också mot korsets krav på självuppgivelse, eftersom det aldrig vill erkänna sitt djupa fördärv — än mindre kapitulera och villkorslöst överlämna sig åt honom, som spikades fast vid förbannelsens påle. Förnuftsreligionen kan acceptera korset som symbol och dekoration, men värjer sig tappert för att slippa dela den korsfästes öde.

Bibelns ande-, blods- och vattenfrälsning är en bestämd övergång från död till liv, från mörker till ljus, från satans makt till Gud.

**Arne Imsen,
I världen men
icke av världen**